

ارزیابی راندمان کاربرد آب در مزرعه با آبیاری سطحی در مزارع استان آذربایجان غربی

رقیه رضوی^۱، حیدر طایفه رضایی^۲، رضا سکوتی اسکویی^۲، علی اکبر عزیزی زهان^۳، نرگس رضوی^۴ و حسن وطن خواه^۴

۱- محقق مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی، ۲- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی، ۳- عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات خاک و آب، ۴- کارشناس بهداشت حرفه ای مرکز بهداشت آذربایجان شرقی

چکیده

به منظور ارزیابی نحوه عمل و بازدهی کاربرد آب در مزرعه در آبیاری سطحی، تحت شرایط زارعین، این طرح در مزارع استان آذربایجان غربی، تحت کشت محصولاتی نظیر گندم، چغندر قند، لوبیا، یونجه، مورد مطالعه و ارزیابی قرار گرفت. بر اساس نوع مدیریت، قطعات زراعی انتخاب و سپس اندازه گیری بده ورودی، رواناب خروجی، رطوبت قبل و بعد از آبیاری، عمق توسعه ریشه و سایر عوامل لازم برای محاسبه بازدهی کاربرد آب انجام گردید. نتایج نشان داد که متوسط بازدهی کاربرد آب آبیاری در اکثر مزارع تحت مطالعه نسبت به میانگین ارقام گزارش شده کشور (۳۷ درصد) بیشتر بوده و مقادیر آن بسته به مدیریت زارع، روش آبیاری، نوع محصول و ... متغیر است. حداقل و حداکثر بازدهی کاربرد آب در مزارع تحت مطالعه به ترتیب ۳۶ و ۹۵ درصد اندازه گیری گردید. بالاترین بازده کاربرد آب در مزارعی دیده شده است که دارای بافت خاک غیرسبک بوده، دارای طول نوار یا شیار کوتاه هستند، رواناب خروجی ندارند و با شیب کم یا ناچیز و دبی ورودی بالا آبیاری می شوند. کمترین مقادیر نیز در مزارعی دیده شد که دارای طول نوار و شیار زیاد بوده و رواناب خروجی دارند و یا دارای بافت خاک سبک می باشند

واژه‌های کلیدی: بازدهی کاربرد آب در مزرعه، کارایی مصرف آب، ارزیابی، روشهای آبیاری سطحی

مقدمه

کشور ما در منطقه خشک و نیمه خشکی قرار دارد و بایستی از مصرف بی رویه آب جلوگیری به عمل آورد. زندگی در مناطق خشک و نیمه خشک اصولاً با مناطق پرباران اروپا متفاوت بوده و کشاورزان ایران باستان روشهای خاص آبیاری مناطق خشک و نیمه خشک را برای آبیاری اراضی خود بکار می گرفتند. طول نوارها و شیارها در اکثر نقاط استان کمتر از صد متر بوده و حتی در خصوص کشت محصولاتی نظیر گوجه فرنگی، خیار، سیب زمینی، کدو، آفتابگردان، انگور، لوبیا، و بسیاری از محصولات صیفی دیگر طول شیارها کوتاه بوده و به ندرت به بیش از ۲۰ متر می رسد. کمترین مقادیر راندمان مربوط به شیارها و نوارهای طویل با انتهای باز می باشد. نتایج تحقیقات انجام شده در کشور ژاپن نشان می دهد که بازدهی آبیاری در مناطقی که پروژه های تجهیز و نوسازی و شبکه های آبیاری اجرا شده است، ۹۰ درصد و مزارع برنج در حدود ۷۰ درصد می باشد. علت بالا بودن بازدهی آبیاری سطحی در این کشور در درجه اول مدیون بافت و ساختمان خاک است که از خاکهای با سنگ مادری آذرین می باشد و ظرفیت نگهداری آب در آن بسیار بالاست و در درجه دوم به لحاظ بالا بودن رطوبت هوا و پائین بودن تبخیر، تلفات آب بسیار اندک است (فرزانه، ۱۳۷۴). متوسط بازدهی کاربرد آب در مزرعه در اروپا ۶۰ درصد، آمریکا ۴۵ درصد و فلسطین ۷۵ درصد و کشورهای جهان سوم ۲۵ تا ۳۵ درصد گزارش گردیده است (منوچهری، ۱۳۷۲). اموند و همکاران (Emond et al, ۱۹۹۳) نیز طی دو سال اندازه گیری، بازدهی کاربرد آب را در چند مزرعه منطقه ایالت کلرادو مورد ارزیابی قرار دادند. آنها بازدهی کاربرد آب در مزارع تحت مطالعه را از ۷ تا ۶۷ درصد متغیر گزارش نمودند.

گالیناتو (Galinato, ۱۹۷۴) طی مطالعه ای در جنوب آیداهو متوسط بازدهی کاربرد آب در آبیاری جویچه ای را ۵۱ درصد گزارش نمود. طاهری (۱۳۴۳) در آزمایشی تحت عنوان «مطالعه میزان آب مصرفی و بازدهی آبیاری مزرعه گندم در باجگاه شیراز» بازدهی انتقال را برابر ۵۴ درصد و بازدهی کاربرد را در ۳ نوبت آبیاری برابر ۱۲، ۷ و ۲۰ درصد گزارش نمودند. میرابولقاسمی (۱۳۷۳) با استفاده از اندازه گیری صحرائی، بازدهی انتقال و کاربرد آب در مزرعه و بر اساس آنها بازدهی آبیاری را در تعدادی از شبکه های سنتی دشتهای خوزستان، تبریز و کرمانشاه برآورد نمود. نتایج وی نشان می دهند در این مناطق متوسط بازدهی انتقال بین ۲۳ تا ۵۰ درصد، متوسط بازدهی کاربرد آب در مزرعه بین ۴۵ تا ۶۰ درصد و متوسط بازدهی کل آبیاری بین ۵/۱۳ تا ۲۲ درصد بوده است. در مطالعه ای که توسط سهرابی و کشاورز (۱۹۹۴) بر روی بازدهی آبیاری شیار در ۳ مزرعه چغندر قند در مناطق شهریار، هشتگرد و کمال آباد کرج صورت گرفت، بازدهی کاربرد در این مزارع بطور متوسط به ترتیب ۱۱، ۵۷ و ۴۱ درصد برآورد گردید. عباسی و همکاران از سال ۱۳۷۳ تا ۱۳۷۷ مطالعاتی را در استانهای خراسان، گلستان و اصفهان بر روی ارزیابی بازدهی روشهای آبیاری سطحی انجام دادند. حداقل و حداکثر بازدهی کاربرد آب در مزارع تحت مطالعه خراسان به ترتیب ۶/۳۲ و ۳/۶۵ درصد، در مزارع گرگان ۷/۲۹ و ۷/۶۸ درصد و در مزارع اصفهان ۶/۱۷ و ۱/۵۹ درصد اندازه گیری گردید.

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - فیزیک خاک و رابطه آب، خاک و گیاه

مواد و روشها

در این مطالعه مناطقی از استان آذربایجانغربیانتخاب و قطعات آزمایشی براساس تفاوت در روش آبیاری، بافت خاک، ابعاد قطعات، نوع گیاه، عمق ریشه، میزان و کیفیت آب و سطوح مدیریتی مختلف تعیین شدند. مناطق مورد مطالعه دارای طیف گسترده‌ای از نظر بافت خاک، کشت محصولات متنوع (گندم، چغندر، یونجه، لوبیا و گوجه‌فرنگی)، منبع آب (چاه، رودخانه و یا شبکه)، شیب مزارع و شرایط اقلیمی می‌باشند. آبیاری به روش سنتی صورت گرفته و روش آبیاری نیز اکثراً کرتی-نواری بوده و انتهای آنها بسته می‌باشد. در هر نوبت آبیاری، زمان آبیاری، میزان آب ورودی به مزرعه، رواناب خروجی (در صورت وجود)، عمق توسعه ریشه، رطوبت خاک در قبل از آبیاری و ۲۴ تا ۴۸ ساعت بعد از آبیاری، بافت و خصوصیات فیزیکی خاک در هر یک از مزارع تحت بررسی اندازه‌گیری گردید. آب قابل دسترس برای هر عمق ۲۰، ۲۵ یا ۳۰ سانتیمتری، با استفاده از رابطه (۱) محاسبه گردیده است.

$$A.W = [(F.C - P.W.P) / 100] * G.s * d \quad (1)$$

که در آن:

$A.W$ = آب قابل دسترس عمق مورد نظر (میلیمتر) = $F.C$ (درصد وزن) = حد ظرفیت مزرعه خاک محل آزمایش در عمق مورد نظر (درصد وزنی)
 $P.W.P$ = نقطه پژمردگی دائم خاک محل آزمایش در عمق مورد نظر (درصد وزنی) = $G.s$ (درصد وزنی) چگالی خاک محل آزمایش در عمق مورد نظر (بدون واحد) = d عمق توسعه ریشه مربوط به آن عمق (میلیمتر)

در هر یک از مزارع، متوسط عملکرد محصول و متوسط حجم آب مصرفی نیز تعیین و حجم کل آب مصرفی براساس آبیاریهای اندازه‌گیری شده برآورد گردیده و با آب مورد نیاز گیاهان مقایسه گردیده است. عمق آب ذخیره شده در ناحیه ریشه (D) با استفاده از رابطه (۲) تعیین گردیده است. این رابطه، رابطه مورد استفاده در طرح بود.

$D = (f - i) * b * R_z \quad (2)$ که در آن f و i به ترتیب رطوبتهای وزنی خاک قبل و بعد از آبیاری، b چگالی خاک و R_z عمق توسعه ریشه می‌باشد. بازدهی کاربرد آب در مزرعه (E_a) در هر نوبت آبیاری نیز با استفاده از رابطه (۳) محاسبه گردیده است.

$$E_a = 100 * (\text{متوسط عمق آب داده شده} / \text{متوسط عمق آب ذخیره شده در ناحیه ریشه}) \quad (3)$$

جدول ۱: مشخصات فیزیکی خاک در عمق سطحی مزارع تحت مطالعه در استان آذربایجانغربی

نام محصول	عمق نمونه برداری (cm)	بافت خاک	رطوبت در ظرفیت زراعی (درصد وزنی)	رطوبت نقطه پژمردگی (درصد وزنی)	چگالی نسبی خاک	* آب قابل دسترس در عمق (mm)
یونجه ارومیه	۲۵-۰	Silty Clay	۵/۲۲	۴/۱۵	۵/۱	۶۳/۲۶
گوجه فرنگی ارومیه	۲۵-۰	Silty Clay	۴/۳۶	۵/۱۸	۱/۱	۲۳/۴۹
چغندر قند ارومیه	۲۵-۰	Silty Clay	۶/۲۵	۰/۱۶	۲/۱	۸۰/۲۸
گندم ارومیه	۲۵-۰	Clay Loam	۰/۳۰	۹/۱۴	۱/۱	۵۳/۴۱
لوبیا ارومیه	۲۵-۰	Silty Clay Loam	۶۹/۲۵	۳۴/۱۵	۳۹/۱	۹۷/۳۵
یونجه میاندوآب	۲۵-۰	Loam	۱۶/۲۰	۶۱/۱۴	۴۸/۱	۵۴/۲۰
چغندر قند میاندوآب	۲۰-۰	Silty Loam	۸۰/۲۱	۳۰/۱۰	۳۰/۱	۹۰/۲۹

* با استفاده از رابطه (۱) تعیین شده است.

اندازه‌گیری مشخصات فیزیکی خاک در عمق‌های چهارگانه تا ۱۰۰ سانتی متر انجام گرفته و در این جدول برای نمونه فقط عمق سطحی درج شده است.

نتایج و بحث

در جدول ۲ نتایج ارزیابی کاربردی آب در ۱۱ مزرعه از روستاهای اطراف شهرهای ارومیه و میاندوآب، متوسط بازدهی کاربرد آب مزرعه، کل آب مصرفی در فصل زراعی و نیاز آبی خالص برای تولید ۱۰۰ درصد محصول، و نیاز آبی ناخالص برای ۱۰۰ درصد تولید بالقوه با بازدهی ۵۰ درصد به همراه عملکرد محصول برای مزارع ارائه شده است.

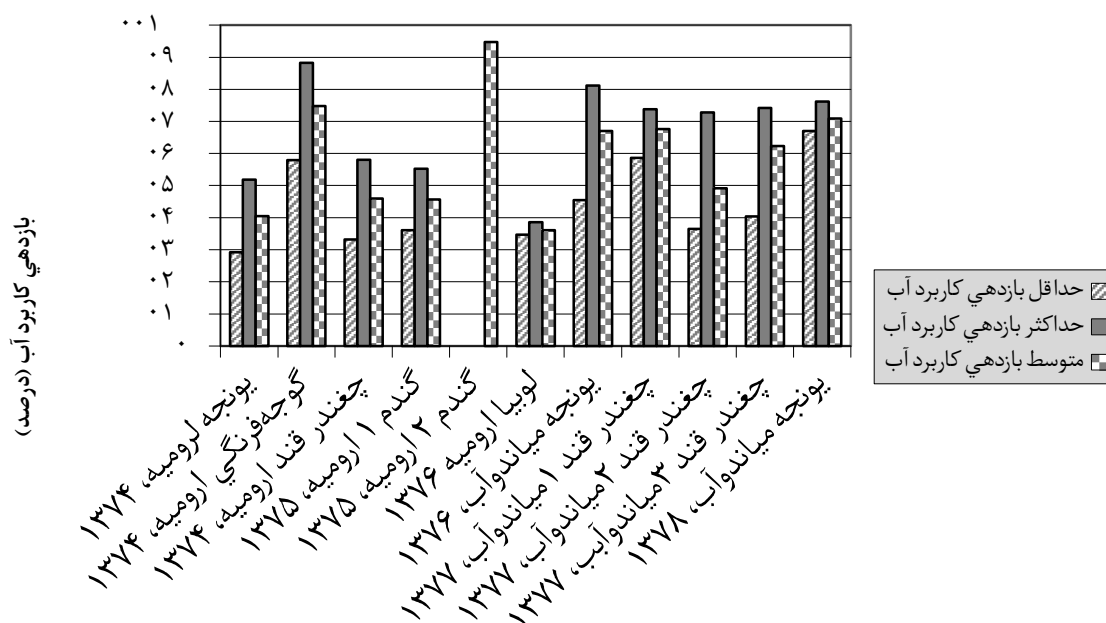
جدول ۲- متوسط بازدهی کاربرد آب، عملکرد محصول و آب مصرفی در مزارع

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - فیزیک خاک و رابطه آب، خاک و گیاه

نیاز ناخالص آبی برای تولید ۱۰۰ درصد با باردهی کاربرد ۵۰ درصد m ³ /ha	نیاز خالص آبی برای محصول ۱۰۰ درصد m ³ /ha	کار آبی مصرف آب Kg/ m ²	کل آب مصرفی m ³ /ha	متوسط بازدهی کاربرد آب %	عملکرد محصول Kg/ha	روش آبیاری	مزرعه و سال اجرا
۱۹۲۴۰	۹۶۲۰	۴۴/۱	۸۰۰۰	۵۰/۴۰	۱۱۵۰۰	نواری- کرتی	یونجه ارومیه، ۱۳۷۴
۱۱۲۸۰	۵۶۴۰	۳/۳	۴۸۰۰	۷۸/۷۴	۱۶۰۰۰	جوی پشته بسته	گوجه‌فرنگی ارومیه، ۱۳۷۴
۱۵۶۶۰	۷۸۳۰	۸/۴	۸۷۰۰	۰۰/۴۶	۴۲۰۰۰	شیار داخل نوار	چغندر قند ارومیه، ۱۳۷۴
۱۰۶۴۰	۵۳۲۰	۸۴/۰	۵۷۰۰	۶۲/۴۵	۴۸۰۰	نواری- کرتی	گندم ۱ (آب چاه) ارومیه، ۱۳۷۵
۱۰۶۴۰	۵۳۲۰	۱/۲	۲۲۰۰	۷۴/۹۴	۴۶۰۰	نواری- کرتی	گندم ۲ (آب نهر) ارومیه، ۱۳۷۵
۹۷۰۰	۴۸۵۰	۹/۰	۵۶۰۰	۱۶/۳۶	۵۱۰۰	غلام گردشی	لوبیا ارومیه، ۱۳۷۶
۲۲۵۰۰	۱۱۲۵۰	۷/۰	۱۳۰۰۰	۰۱/۶۸	۹۱۶۰	نواری- کرتی	یونجه میان‌دوآب، ۱۳۷۶
۱۹۵۴۰	۹۷۷۰	۵/۳	۱۰۰۰۰	۵۵/۶۷	۳۵۰۰۰	شیار داخل نوار	چغندر قند ۱ میان‌دوآب، ۱۳۷۷
۲۲۵۰۰	۱۱۲۵۰	۷۷/۰	۱۴۰۰۰	۹۰/۷۰	۱۰۸۰۰	نواری- کرتی	یونجه میان‌دوآب، ۱۳۷۸

در نمودار ۱ نتایج حداقل، حداکثر و متوسط بازدهی کاربرد آب ارائه شده است

نمودار (۱): بازدهی کاربرد آب در مزارع تحت آزمایش آذربایجان غربی

جدول ۳: میزان تبخیر و تعرق (ETC) محصولات زراعی موجود در مزارع آزمایشی (mm/day)

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - فیزیک خاک و رابطه آب، خاک و گیاه

ماه	ارومیه چغندر قند	ارومیه گوجه فرنگی	ارومیه یونجه	ارومیه لوبیا	ارومیه گندم	میاندوآب یونجه	میاندوآب چغندر قند
فروردین	-	-	-	-	۵۳/۲	-	۲۳/۱
	-	-	۴۷/۲	-	۲۱/۳	۸۷/۲	۵۸/۱
	۵۴/۱	-	۸۰/۲	-	۶۴/۳	۵۰/۳	۹۳/۱
اردیبهشت	۷۴/۱	-	۱۷/۳	۲۷/۱	۱۲/۴	۹۳/۳	۴۰/۲
	۹۷/۱	-	۵۳/۳	۶۲/۱	۵۹/۴	۳۷/۴	۲۰/۳
	۴۵/۲	-	۹۰/۳	۵۸/۲	۰۷/۵	۸۰/۴	۱۱/۴
خرداد	۳۲/۲	-	۳۷/۴	۱۷/۴	۶۸/۵	۲۳/۵	۰۸/۵
	۳۶/۴	۴۵/۲	۹۵/۴	۳۹/۵	۳۷/۶	۷۱/۵	۹۹/۵
	۵۲/۵	۹۲/۲	۵۴/۵	۹۴/۵	۶۰/۵	۲۳/۶	۶۰/۶
تیر	۹۰/۵	۵۸/۳	۶۳/۵	۹۴/۵	۷۷/۲	۵۸/۶	۸۶/۶
	۹۰/۵	۴۳/۴	۶۹/۵	۹۰/۵	-	۰۲/۷	۱۹/۷
	۹۴/۵	۳۳/۵	۸۱/۵	۷۲/۵	-	۴۲/۷	۴۸/۷
مرداد	۸۳/۵	۸۸/۵	۷۹/۵	۶۳/۴	-	۱۹/۷	۱۹/۷
	۷۹/۵	۹۸/۵	۷۲/۵	۱۰/۳	-	۸۶/۶	۸۶/۶
	۷۲/۵	۸۶/۵	۶۱/۵	۶۸/۱	-	۶۰/۶	۵۴/۶
شهریور	۲۰/۵	۴۰/۵	۱۷/۵	-	-	۱۲/۶	۹۱/۵
	۵۹/۴	۸۷/۴	۷۳/۴	-	-	۶۵/۵	۳۳/۵
	۰۶/۴	۰۰/۴	۲۹/۴	-	-	۱۴/۵	۷۶/۴
مهر	۴۲/۳	۹۲/۲	۶۹/۳	-	-	۴۵/۴	۰۸/۴
	۸۰/۲	۹۸/۱	۰۸/۳	-	-	۷۷/۳	۴۳/۳
	۲۲/۲	-	۴۶/۲	-	۹۲/۰	۱۲/۳	-
آبان	-	-	۱۰/۲	-	۸۰/۰	۵۹/۲	-

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - فیزیک خاک و رابطه آب، خاک و گیاه

-	۰۷/۲	۶۸/۰	-	۷۶/۱	-	-
-	-	۵۶/۰	-	۴۳/۱	-	-

نتایج نشان داد که متوسط بازدهی کاربرد آب آبیاری در اکثر مزارع تحت مطالعه نسبت به میانگین ارقام گزارش شده برای کشور (۳۷ درصد) بیشتر بوده و مقادیر آن بسته به مدیریت زارع، روش آبیاری، نوع محصول و ... متغیر است. حداقل و حداکثر بازدهی کاربرد آب در مزارع تحت مطالعه استان آذربایجان غربی به ترتیب ۳۶ و ۹۵ درصد اندازه گیری گردید. میرابولقاسمی (۱۳۷۳) متوسط بازدهی کاربرد آب در مزرعه بین ۴۵ تا ۶۰ درصد گزارش کرد. عباسی و همکاران (۷۸ ۱۳). حداقل و حداکثر بازدهی کاربرد آب در مزارع تحت مطالعه خراسان به ترتیب ۶/۳۲ و ۳/۶۵ درصد، در مزارع گرگان ۷/۲۹ و ۷/۶۸ درصد و در مزارع اصفهان ۶/۱۷ و ۱/۵۹ درصد اندازه گیری کردند. حداکثر بازدهی کاربرد آب در مزارع استان آذربایجان غربی بالاتر از نتایج حاصل از آزمایشات فوق می باشد. همچنین نتایج نشان داد که مدیریت و روش آبیاری، طول شیار و نوار، شیب مزرعه و بافت خاک تأثیر بسزایی در افزایش بازدهی کاربرد آب در مزرعه دارند. بالاترین بازده کاربرد آب در مزارعی دیده شده است که دارای بافت خاک غیرسبک بوده، دارای طول نوار یا شیار کوتاه هستند، رواناب خروجی ندارند و با شیب کم یا ناچیز و دبی ورودی بالا آبیاری می شوند. کمترین مقادیر نیز در مزارعی دیده شد که دارای طول نوار و شیار زیاد بوده و رواناب خروجی دارند و یا دارای بافت خاک سبک می باشند. با بررسی حجم آب مصرفی در مزارع و مقایسه آن با مقادیر نیاز آبی گیاهان تحت مطالعه، دیده می شود که بجز اراضی بالادست دشتهای و انهار و شبکه های پرآب و همچنین بجز در مناطقی که آب با بهای بسیار نازل در اختیار زارع قرار می گیرد، در بقیه نقاط، زارعین اغلب حتی کمتر از نیاز خالص آبی گیاه، آب بکار برده اند. داده های حاصل از اندازه گیری بازدهی کاربرد آب در مزرعه تحت مدیریت زارعین نشان می دهد که بازدهی کاربرد آب از نوسان زیادی برخوردار بوده و متغیرهای بسیاری در مقدار آن اثر می گذارد.

اموند و همکاران (Emond et al, ۱۹۹۳) نیز طی دو سال اندازه گیری، بازدهی کاربرد آب را در چند مزرعه منطقه گریلیابالت کلرادو را از ۷ تا ۶۷ درصد متغیر گزارش نمودند. در مطالعه ای که توسط سهرابی و کشاورز (۱۹۹۴) بر روی بازدهی آبیاری شکاری در ۳ مزرعه چغندر قند کرج صورت گرفت، بازدهی کاربرد در این مزارع بطور متوسط به ترتیب ۱۱، ۵۷ و ۴۱ درصد برآورد گردید. که نوسان نتایج حاصل از آزمایشات فوق نیز بیشتر می باشد.

وجود بازدهی بالای کاربرد آب در منطقه استان آذربایجان غربی به دلیل بافت مناسب خاک و طول کوتاه شیارها و نوارها می باشد. دشتهای این استان، نه دارای بافت خاک سبک است و نه بافت خاک بسیار سنگین را دارا می باشد. طول شیارها به قدری کوتاه است که حتی در برخی موارد به کمتر از ۱۰ متر نیز می رسد و برای مثال یک مزرعه یک هکتاری به دهها واحد کوچک کمتر از ۱۰۰ مترمربع تقسیم می شود که هر کدام به صورت مجزا آب دریافت می کنند.

بیشتر مزارع به روش سنتی آبیاری شده و زارعین جهت انتقال آب از نهر به نوار، کرت و شیار از سیفون، اسپایل و لوله های دریچه دار بهره نمی گیرند. وجود بازدهی بالای کاربرد آب در منطقه استان آذربایجان غربی به دلیل بافت مناسب خاک و طول کوتاه شیارها و نوارها می باشد. دشتهای این استان، نه دارای بافت خاک سبک است و نه بافت خاک بسیار سنگین را دارا می باشد. طول شیارها به قدری کوتاه است که حتی در برخی موارد به کمتر از ۱۰ متر نیز می رسد و برای مثال یک مزرعه یک هکتاری به دهها واحد کوچک کمتر از ۱۰۰ مترمربع تقسیم می شود که هر کدام به صورت مجزا آب دریافت می کنند. استفاده از شیارها، نوارها و کرت های کوچک بازدهی کاربرد را افزایش داده و استفاده از کرت های بزرگ بدون نوارهای هادی و با خاکورزی نامناسب بازدهی را به شدت کاهش می دهد.

آموزش و تربیت نیروی انسانی اهمیت خاصی در افزایش بازدهی کاربرد آب می تواند داشته باشد. براساس بررسیهای انجام یافته مشخص گردید که زارعین با اینکه بدیهیات آبیاری را به خوبی درک کرده اند، لیکن از مباحث عمق خالص آبیاری و دور آبیاری اطلاعات چندانی ندارند. لذا پیشنهاد می گردد از طریق برنامه های تلویزیونی سراسری یا شبکه های محلی استانی نسبت به آموزش زارعین در خصوص این موارد اقدامات مقتضی به عمل آید. این آموزشهای رسانه ای می تواند از طریق برگزاری دوره های کوتاه مدت در مراکز آموزش کشاورزی یا در خود روستاها تکمیل شود. همچنین مروجان کشاورزی فاقد دانش آبیاری کاربردی هستند. لذا لازم است کلاسهای کوتاه مدت کاملاً کاربردی، به منظور کسب مهارت در زمینه تعیین و استفاده از عمق خالص آبیاری برنامه ریزی و تشکیل شود. به منظور حصول بازدهی بالای کاربرد آب، لازم است تا برنامه های راهبردی تدوین گردیده و راهکارهای مناسب آن اتخاذ شود.

منابع

- طاهری، کیوان. ۱۳۴۳. مطالعه میزان آب مصرفی و بازدهی آبیاری مزرعه گندم در باجگاه. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته آب و خاک، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز، ۷۷ صفحه.
- طایفه رضایی، حیدر. ۱۳۷۸. تحویل حجمی آب در کانالهای درجه ۱، ۲ و ۳. انتشارات مدیریت آموزش و ترویج کشاورزی استان آذربایجان غربی. ۱۵ صفحه.
- طایفه رضایی، حیدر. ۱۳۷۸. تحویل حجمی آب در قطعات زراعی. انتشارات مدیریت آموزش و ترویج کشاورزی استان آذربایجان غربی. ۳۲ صفحه.
- عباسی، فریبرز، علیرضا مامن پوش، جواد باغانی و علیرضا کیانی. ۱۳۷۸. ارزیابی بازدهی روشهای آبیاری سطحی و نحوه کار آنها در سطح کشور. گزارش پژوهشی نهایی مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی. ۴۴ صفحه.
- فرزانه، عزت الله. ۱۳۷۴. نگرشی بر یکپارچه سازی، تجهیز و نوسازی مزارع در کشور ژاپن. ماهنامه آب، خاک و ماشین، شماره ۵، ص: ۲۳ - ۲۰.
- فرشی، علی اصغر، محمدرضا شریعتی، رقیه جارالهی، محمدرضا قائمی، مهدی شهابی فر و میرمسعود تولایی. ۱۳۷۶. برآورد آب مورد نیاز گیاهان زراعی و باغی کشور: جلد اول (گیاهان زراعی)، نشر آموزش کشاورزی.
- فرویدی، جواد. ۱۳۷۴. منابع آب و مشکلات و وظایف بهره برداران آن در استان آذربایجان غربی. اولین همایش کمیته منطقه ای آبیاری و زهکشی آذربایجان غربی. ص: ۲-۸.
- کمیته ملی آبیاری و زهکشی. ۱۳۵۵. نشریه سالانه آبیاری و زهکشی، شماره ۱۶، انتشارات وزارت نیرو، ۲۱۵ صفحه.
- منوچهری، غلامرضا. ۱۳۷۲. مسائل مربوط به الگوی مصرف آب. بواتن کمیون آب شورای پژوهشهای علمی کشور، شماره ۶، ص ۵.
- میرابوالقاسمی، هادی. ۱۳۷۳. ارزیابی بازدهی آبیاری در تعدادی از شبکه های سنتی ایران، مجموعه مقالات هفتمین سمینار ملی آبیاری و زهکشی ایران، ۳۱ مرداد لغایت ۲ شهریور، تهران.
- Emond, H., J. C. Loftis, T. H. Podmor, J. Roberts, F. Leaf. ۱۹۹۳. Evaluation of surface irrigation systems near Greeley, Colorado. In Klein, K., D. J. Williams(eds). Seeking and integrated approach to watershed management in the sough platte basin. Colorado State University, Fort Collins, Co ۸۰۵۲۳(USA).
- Galinato, G. D. ۱۹۷۴. Evaluation of irrigation systems in the Snake River Fan, Jeferson Country, Idaho. Thesis presented at Idaho state univ. in ۱۹۷۴ in partial fullfilment of the requirements for the degree of master of science.
- Sohrabi, T. and A. Keshavarz. ۱۹۹۴. Surface irrigation system evaluation under farmers management. XII CIGR world congress & Agriculture Engineering conference, Milan Italy.

Abstract

In order to evaluation and determination of on farm water application efficiency (Ea) in the traditional surface irrigation systems, this project was conducted in some parts of West Azarbaijan, which cultivated with wheat, sugarbeet, tomato, alfalfa, and bean. Farms were selected based on various management, irrigation methods and kind of crop.

The Results showed that the average of Ea in almost all of farms was more than ۳۷%, which hasbeen reported as average for country. Among ۱۱ farm, the maximum of Ea (۹۵%), was belong to the wheat farm irrigated by river water in Urmia region. The minimum and maximum of Ea in the farms of West Azarbaijan were ۳۶% and ۹۵% respectively.

Also the results showed that the management and irrigation method, length of furrow and border, the slope of land and the texture of soil affects the amount of Ea. Therefore, in arid and semiarid area, the length of irrigation borders and furrows should be short and the end runoff must be decreased or eliminated.